

بررسی تحلیلی آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی

نوشته‌ی :

حسین مرشد

دانشیار دانشکده فنی

مقدمه :

در شماره‌های قبل آنتنهای با باند وسیع را تعریف نموده و چندین نوع از این آنتن‌ها را مورد بررسی دقیق‌تر قرار داده و اصول ساختمان و طرح آنها را مطالعه نمودیم . دیدیم که این آنتن‌ها تا حدود امکان‌ها ساختمانی خواصشان برای باند وسیعی از فرکانس ثابت میماند . و گرچه که تئوری اولیه V.H.Rumsey برای آنتنهای با ابعاد بینهایت میباشد ولی چون در روی این آنتن ناحیه زنده (Active Region) تشکیل میشود که پس از آن ناحیه جریان تغذیه در روی آنتن بسمت صفر میل میکنند و در عین حال تشعشع آنتن (جهت پرتو اصلی) بسمت محل تغذیه آنتن (عقب‌ران) میباشد ؛ بالطبع اثر قسمتی از آنتن که پس از محل ناحیه زنده قرار دارد ناچیز میباشد و بنابراین میتوان آنرا حذف کرد و آنتنی با ابعاد محدود ساخت که دارای همان خواص آنتن با ابعاد نامحدود باشد .

ضمناً دیدیم که اطلاعات فوق بر اساس تجربه بدست آمده و ما را در طرح آنتن‌ها مواجه با اشکال می‌نمودند زیرا در هنگام طرح ضوابطی تئوری که راهنمای طراح باشند وجود نداشت و بالطبع موفقیت آنتن‌ها قبل از آزمایش کامل قابل پیش‌بینی نبود . چه بسا اتفاق میافتاد که آنتنی که با پارامترهای معینی دارای پرتو توجیهی و امیدانس ورودی کاملاً مستقلی از فرکانس برای یک باند وسیع از فرکانس بود به مجرد تغییر اندکی در یکی از پارامترهایش تبدیل بآنتنی میشد که بهیچوجه دارای خواص فوق‌الذکر نمیبود . بدین ترتیب احتیاج مبرم بیک تئوری که گویای اتفاقاتی باشد که در این آنتنهای با باند وسیع میافتد در سالهای اخیر کاملاً محسوس بود .

از بین روش‌های مختلف بررسی تئوری آنتنهای با باند وسیع که در این سالها پیشنهاد شده است مقبولترین و مفیدترین آنها روشی است که بوسیله Mayes و Deschamps و Patton از آزمایشگاه آنتن دانشگاه

ایلیتیوی پیشنهاد شده است و ما آنرا در اینجا مورد بررسی قرار میدهم. بر اساس این روش یک آنتن دوره‌ای لگاریتمی (Log-Periodic) اساساً یک آنتن دوره‌ای یکنواخت (Uniformly Periodic) است که دوره تناوب آن در طول آنتن متدرجاً دستخوش تغییر شده است و با عبارت دیگر هر جزئی از یک آنتن دوره‌ای لگاریتمی خود بعنوان یک آنتن با دوره یکنواخت مورد بررسی قرار میگیرد.

برای انجام این بررسی قبلاً بایستی خواص آنتنهای دوره‌ای یکنواخت و یا بطور کلی موج‌برهای (Wave guide) دوره‌ای یکنواخت را مطالعه نمود و سپس این خواص را به آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی تعمیم داد.

موج بردوره‌ای یکنواخت با طول نامحدود و با موج کندرو (Slow wave):

محیطهای انتقال موجی است نظیر یک لوله موج بر که بطور دوره‌ای درجه‌های (Irises) در آن کار گذاشته شده یا سیمی که روی یک استوانه بصورت سلونوئید پیچیده شده و یا سیمی که بصورت زیگ‌زاگ خم شده است. در تمام این نمونه‌ها در صورتیکه موج بر بقدر یک دوره تناوب در طول محور خود تغییر مکان دهد بر موج بر قبلی منطبق خواهد شد (طول بینهایت فرض شده). این خاصیت این موج‌برها قضیه فلوکه - (Floquet) را در مورد آنها صادق میدارد. بیان این قضیه مختصراً چنین است: برای فرکانس ثابت و برای یک مد (Mode) انتشار معین حوزه‌ها از یک مقطع موج بر تا مقطعی بقدر یک دوره تناوب دورتر فقط باندازه یک ثابت مختلط (Complex) تغییر مینمایند. با استفاده از این قضیه میتوان حوزه‌های مربوط به هر مد انتشار روی موج بر را بسری فوریه بسط داد. در اینصورت هر یک از جمله‌های سری فوریه یک هارمونیک فضای (Spaceharmonic) نامیده میشود. واضحست که هر یک از این هارمونیکهای فضای انفراداً با شرایط حدی موج بر تطابق ندارند بلکه مجموعه آنها که مد انتشار را مشخص میکند دارای این خاصیت است. گرچه که بزودی خواهیم دید در صورتیکه این چنین موج بر یک رشته آنتن متحدالفاصله را که بر روی آن سوار شده است تغذیه کند فقط یکی از این هارمونیکهای فضای بوسیله این رشته آنتن تشعشع خواهد شد.

ثابت انتشار هر یک از هارمونیکهای فضای از رابطه زیر بدست میآید:

$$\gamma_n = \gamma_0 + jn \frac{2\pi}{a}$$

که در آن $\gamma_0 = \alpha + j\beta_0$ و α دوره تناوب موج بر میباشد. واضحست که در اینصورت β_0 ثابت فاز موج اصلی (مد $n=0$) و α ثابت تضعیف موج در طول موج بر میباشد. n در این رابطه عددیست صحیح و ممکن است مثبت یا منفی باشد. در صورتیکه k ثابت فاز خلاء باشد ($k = \omega / \sqrt{\mu_0 \epsilon_0}$) از تجزیه رابطه بالا به مقادیر حقیقی و موهومی آن دو رابطه زیر بدست میآید:

$$\frac{\beta_n}{k} = \frac{\beta_0}{k} + n \frac{\lambda}{a} \quad \text{و} \quad \alpha_n = \alpha$$

بکمک این رابطه میتوان ثابت فاز هارمونیک فضای n ام را با دانستن ثابت فاز موج اصلی و دوره تناوب a موج بر بدست آورد. بعداً خواهیم دید که خود β_0 نیز بطور تقریب از روی مشخصات موج بر قابل تعیین است. همچنین از رابطه بالا دیده میشود که ثابت تضعیف تمام هارمونیکهای فضا یعنی α_n برابر بوده و مساوی α مربوط به موج اصلی میباشد. نسبت $\frac{\beta_n}{k}$ ثابت فاز نرمالیزه (نسبت به خلاء) نامیده.

هارمونیکهای فضا بر حسب مقدار ثابت فاز نرمالیزه شان بدو دسته تقسیم میشوند. دسته اول

هارمونیکهایی که در آنها $|\frac{\beta_n}{k}| > 1$ میباشد واضحست چون سرعت حرکت در طول موج بر برابر $\frac{\omega}{\beta_n}$

میباشد سرعت حرکت این هارمونیکها در طول موج بر کمتر از مقدار مربوط به خلاء یعنی $\frac{\omega}{k}$ میباشد و لذا آنها را موجهای کندرو مینامیم. برای این هارمونیکهای فضای کند رو بسادگی میتوان نشان داد که در جهتی عمود بر محور موج بر هر چه از محور دور شویم بطور نمائی تضعیف میشوند یعنی موجهایی میباشد که در اطراف محور موج بر متمرکز میشوند. دسته دوم آنهائیکه برایشان $|\frac{\beta_n}{k}| < 1$ میباشد. این دسته هارمونیکها در جهتی مایل نسبت به محور موج بر انتشار می یابند و بالطبع تشکیل دهنده میدانها در فواصل دور از محور موج بر میباشد.

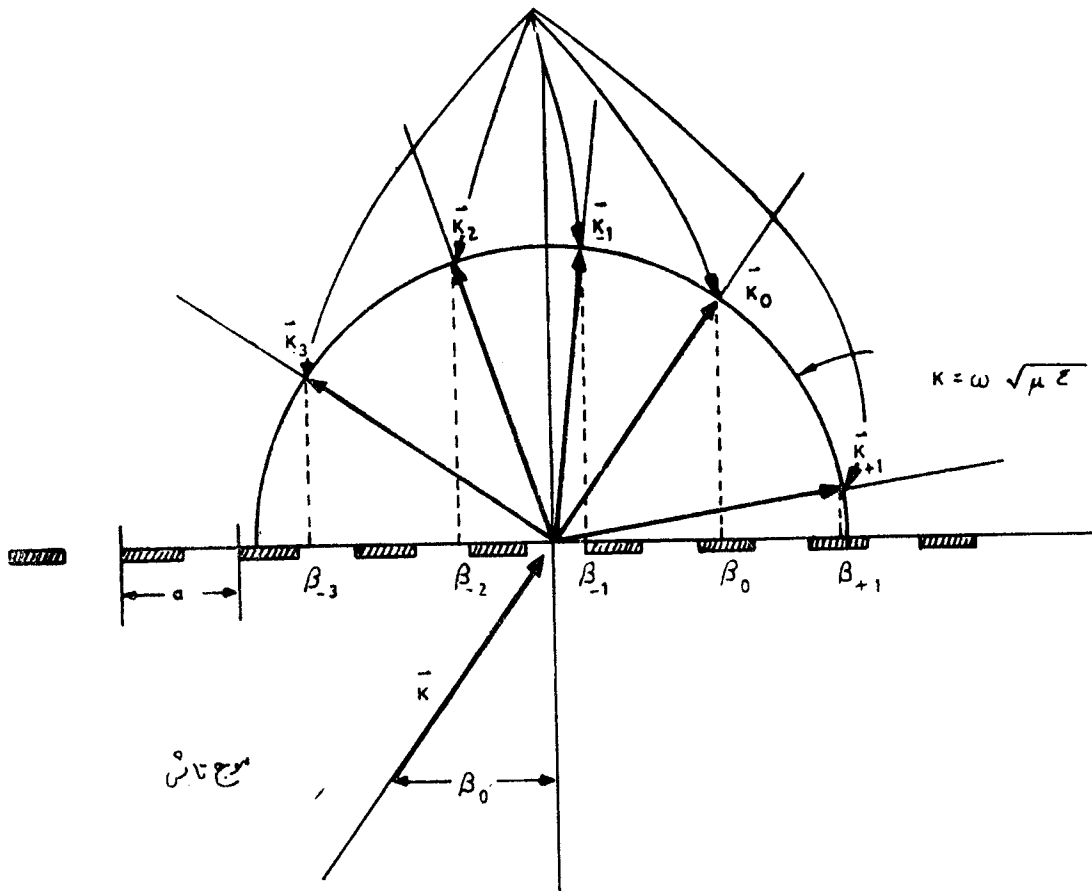
زاویه انتشار این موجها از رابطه $\cos \theta_n = \frac{\beta_n}{k}$ بدست میآید. چنانکه از این رابطه ملاحظه میشود بازاء مقادیری

از $\frac{\beta_n}{k}$ که کمتر از واحد باشد برای θ_n زوایای حقیقی بدست میآید و بالطبع مقادیر $|\frac{\beta_n}{k}|$ را که از واحد کوچکتر باشد مقادیر مربوط به ناحیه مرئی (Visible Region) مینامیم. در شکل ۱ که بر خورد یک موج صفحه ای یکنواخت بطور مایل بر روی یک شبکه مرکب از تسمه های موازی بطول بینهایت که با دوره تناوب a پهلوی یکدیگر قرار گرفته اند نشان داده شده ناحیه مرئی بوسیله دایره بشعاع k نمایش داده شده است و هارمونیکهایی را که داخل آن قرار گرفته اند بخوبی نشان میدهد.

در شکل ۱ ثابت فاز موج اصلی β_0 ، چنانکه ملاحظه میشود از k کوچکتر بوده و بالطبع در داخل ناحیه مرئی قرار دارد. اما در اینجا فرض میکنیم در موج بر مورد نظر موج اصلی کندرو و جلو رونده بوده یعنی $\frac{\beta_0}{k}$ بزرگتر از یک میباشد و ضمناً فرض میکنیم که $\frac{\beta_0}{k}$ نسبت به فرکانس دارای تغییرات محسوس نمیشد. در اینصورت در فرکانسهای بسیار کم چون مقدار $\frac{\lambda}{a}$ بسیار بزرگ است. هیچکدام از هارمونیکهای فضا ثابت فاز نرمالیزه شان در داخل ناحیه مرئی نخواهد افتاد و بنابراین در اینجا این موج بر برای هیچکدام از هارمونیکهای فضا در آنتن را بازی نخواهد کرد و هیچکدام از آنها بطور مایل نسبت به محور موج بر تشعشع نخواهند نمود، البته در صورتیکه طول موج بر نامحدود باشد. حال اگر بتدریج فرکانس اضافه شود ثابت فاز نرمالیزه بعضی از هارمونیکهای فضا بتدریج وارد ناحیه مرئی شده و یکی یا چندتا از آنها شروع به تشعشع خواهند نمود. در اینصورت چون مرتباً مقادیر انرژی از موج بر ساطع میشود ثابت انتشار در طول محور موج بر عددی مختلط خواهد بود. بکمک اندازه گیری در روی موج برهای مختلف بتجربه ثابت شده

است که ثابت تضعیف α حتی در فرکانسهای اندکی کمتر از آنکه یکی از هارمونیکهای فضا شروع به تشعشع کند دارای مقدار قابل ملاحظه‌ای میباشد. از نظر کار صحیح آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی دو چیز دارای اهمیت

جهت امواج تصنعی

(شکل ۱)

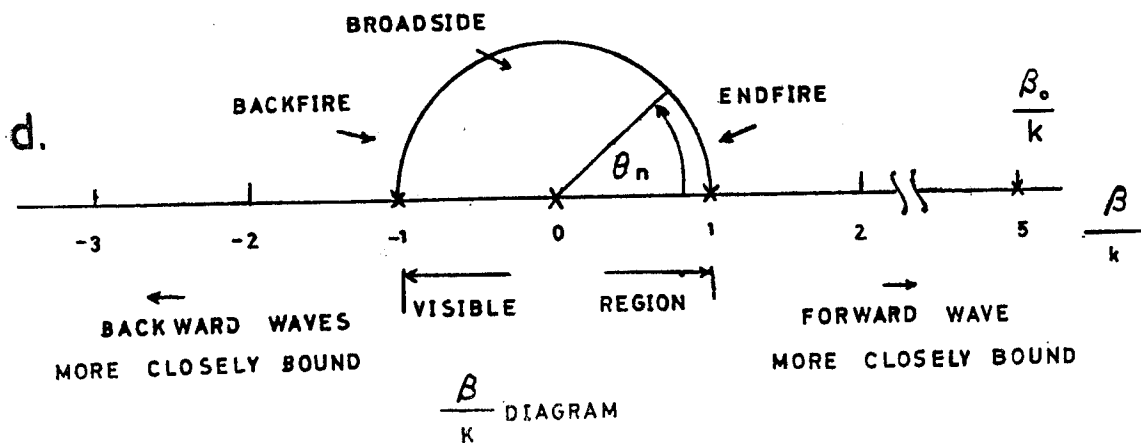
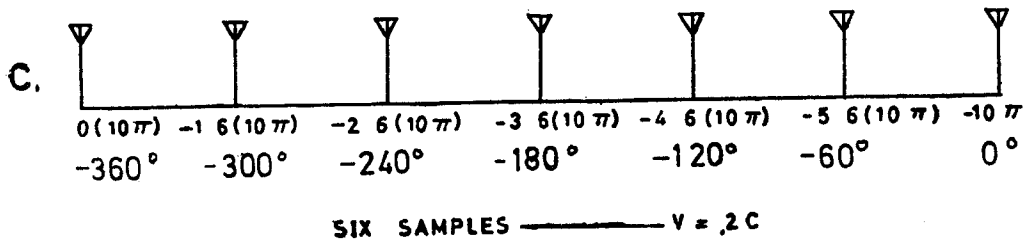
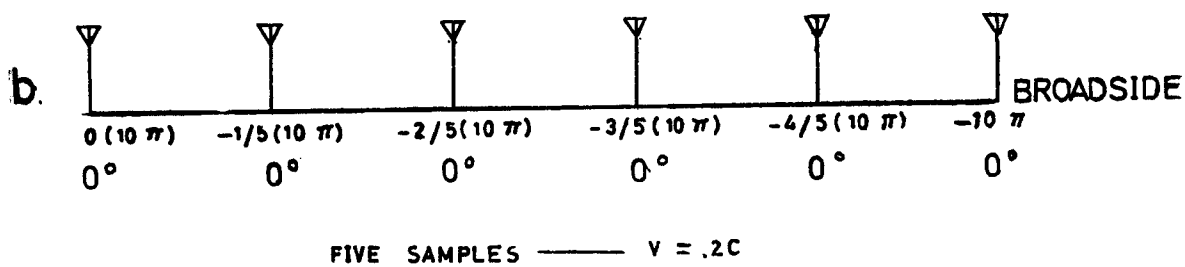
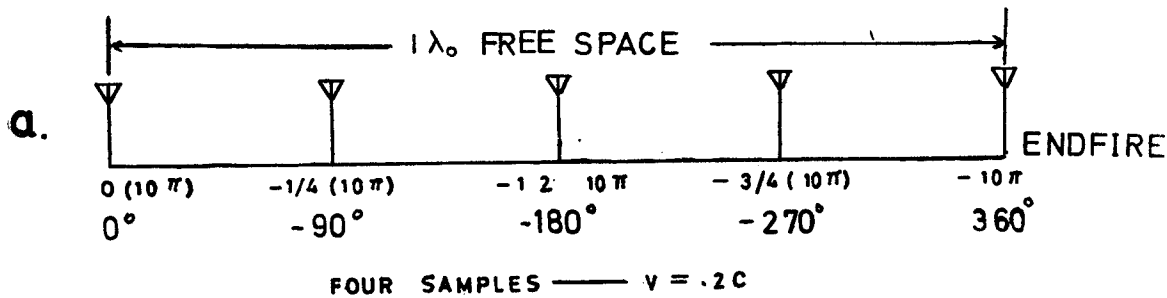
است، یکی کمترین فرکانسی که در آن α دارای مقدار قابل ملاحظه‌ایست دوم مقدار واقعی α برای هر فرکانس مشخص.

برای فهم بهتر مطلب و اینکه میتوان بکمک هارمونیکهای فضا بعضی خواص حوزه تشعشعی را پیش بینی نمود بدگر مثالی میپردازیم. موج پری را فرض میکنیم که موجی کندرو با سرعت $v = 0.2c$ بر روی آن از چپ بر راست در حرکت میباشد. در فاصله یک طول موج در خلاء یعنی λ_0 پنج طول موج در روی موج بر وبالطبع 0.2π رادیان اختلاف فاز ایجاد خواهد. اکنون در طول این موج بر بفواصل مساوی پنج آنتن نصب میکنیم، طبق شکل $2a$ ، یعنی در واقع طول موج بر را به چهار قسمت تقسیم کرده و از نقاط تقسیم حوزه موجود را نمونه برداری میکنیم. اگر نقطه طرف چپ را روی موج بر مبدأ فاز فرض کنیم ملاحظه میشود که بین هر دو آنتن از چپ بر راست تاخیر فازی برابر 0.9 درجه (یعنی 0.1π) وجود دارد وبالطبع چنانکه میدانیم این رشته آنتن تشعشعی جلوران (End Fire) خواهد داشت. این حالت تشعشعی مربوط

است به یک هارمونیک فضای جلوران در روی موج بر که دارای سرعتی برابر میباشند . در این مثال فرض
براینست که افزایش آنتنها در روی موج بر تغییر در سرعت حرکت موج در طول موج بر ندهد .

حال همان موج بر بالا را به پنج قسمت مساوی طبق شکل ۲b تقسیم مینمائیم در این صورت تأخیر

فاز بین هر دو نقطه مجاور از چپ بر راست برابر با 2π (یعنی 10π) خواهد بود ، یعنی نقاط تقسیم هم

(شکل ۲)

فاز میباشند. حال اگر مجدداً در این نقاط تقسیم آنتنهای نصب کنیم پرتو حاصل در جهت عمود بر محور موج بر (Broadside) خواهد بود. و این حالتی است که موجی با سرعت بینهایت در طول موج بر حرکت کند و آنتنها را تغذیه کند.

بالاخره اگر طبق شکل ۲c موج بر را به شش قسمت مساوی تقسیم کنیم تأخیر فاز بین هر دو نقطه مجاور از چپ بر راست برابر 90° $(\frac{1}{4}(2\pi))$ بوده و در این صورت رشته آنتنی که در این نقاط نصب شود دارای پرتوی عقب ران (Backfire) خواهد بود و این حالتی است که موجی عقب ران با سرعت c در طول موج بر حرکت کند. این حالت بسیار دارای اهمیت است چه در روی موج بر انرژی از چپ بر راست حرکت میکند ولی در فضای اطراف انرژی تشعشعی از راست بچپ میروند. پس از بررسی نتایج فوق میتوان نتیجه گرفت اگر یک چنین مجموعه ای (موج بر و آنتنهای با فواصل مساوی نصب شده بر روی آن) بعنوان تشعشع کننده بکار برود زاویه تشعشع (یعنی زاویه پرتو توجیعی) بدو عامل زیر بستگی کامل خواهد داشت:

۱ - سرعت موج در طول موج بر.

۲ - تعداد آنتن های نصب شده در فاصله یک طول موج فضائی یعنی λ_0 . بعلاوه در صورتیکه سرعت موج کندرو در طول موج بر تابع فرکانس نبوده و ثابت باشد زاویه تشعشع کاملاً قابل پیش بینی است، چه در این حالت فاصله آنتنها ثابت است ولی با تغییر فرکانس بالطبع طول موج نیز تغییر کرده (در حالت قبل طول موج ثابت بود) در نتیجه تعداد آنتنهای موجود در این فاصله تغییر میکند و پرتو توجیعی تغییر جهت داده مانند سابق با تغییرات فرکانس خواهد چرخید.

حال میپردازیم به بررسی تحلیلی مثال بالا با استفاده از رابطه $\frac{\beta_n}{k}$ و شرائطی که در این مثال ذکر

شد. برای هر سه حالت بحث شده مقدار $\frac{\beta_0}{k}$ مربوط به موج بر ثابت و برابر ۰ میباشد. بکمک این مقدار میتوان مقدار ثابت فاز نرمالیزه هارمونیکهای فضای مختلف را بدست آورد. برای $n=0$:

$$\frac{\beta_n}{k} = \frac{\beta_0}{k} = 0$$

یعنی همان ثابت فاز نرمالیزه موج بر. برای $n=-1$ در سه حالت مثال بالا خواهیم داشت:

a) تشعشع جلوران $\cos^{-1}(1) = 0^\circ$ $\frac{\beta_{-1}}{k} = 0 - \epsilon = 1$ و $\frac{n\lambda}{a} = -\epsilon$

b) تشعشع عمود بر محور $\cos^{-1}(0) = 90^\circ$ $\frac{\beta_{-1}}{k} = 0 - \epsilon = 0$ و $\frac{n\lambda}{a} = -\epsilon$

c) تشعشع عقب ران $\cos^{-1}(-1) = 180^\circ$ $\frac{\beta_{-1}}{k} = 0 - \epsilon = -1$ و $\frac{n\lambda}{a} = -\epsilon$

تمام این ثابت‌های فاز نرمالیزه مربوط به $n = -1$ در ناحیه مرئی واقع بوده و بالطبع باعث تشعشع انرژی خواهند بود. برای هارمونیک فضای $n = +1$ برای سه حالت فوق بترتیب $\frac{\beta_1}{k}$ دارای مقادیر ۹، ۱۰، ۱۱ خواهد بود که هر سه مربوط میشوند به موج جلوران و وابسته به موج بدون تشعشع. همچنین برای $n = -2$ مقدار $\frac{\beta_{-2}}{k}$ خواهد شد بترتیب ۳-، ۵-، ۷- که هر سه مربوطند به موج وابسته به موج بر که در جهت از راست بچپ حرکت میکنند و تشعشعی ندارد. و همینطور برای سایر هارمونیکهای فضا. بالطبع ملاحظه میشود که تنها هارمونیک که در ناحیه مرئی واقع میشود $n = -1$ است. بنابراین میتوان نتیجه گرفت در صورتیکه پارامترهای موج بر و آنتنها دقیق انتخات شوند فقط یکی از هارمونیکهای فضا وارد ناحیه مرئی شده و تشعشع میکند در صورتیکه سایر هارمونیکها بعلت بالا بودن مقدار $\left| \frac{\beta_n}{k_0} \right|$ فقط در طول موج بر حرکت کرده و در جهت عمود بر محور دارای تضعیف شدید میباشدند، یعنی تشعشع انرژی نمیکند. شکل ۲d نمایش محور است افقی بنام محور «طیف فضا» که در روی آن مقادیر مختلف $\frac{\beta_n}{k}$ رسم شده‌اند. در این شکل β نرمالیزه مربوط به موج اصلی (موج روی موج بر) در نقطه بطول θ واقع شده و نمایش یک موج کندرو جلورواست.

ناحیه بین $+1$ و -1 روی محور ناحیه مرئی است که در آن تشعشع صورت میگیرد، زاویه θ_n زاویه است که جهت تشعشع با محور موج بر میسازد. نقطه $\frac{\beta}{k} = +1$ (یعنی $\cos\theta_n = 1$) مربوط به تشعشع جلوران میباشد. نقطه $\frac{\beta}{k} = 0$ (یعنی $\cos\theta_n = 0$) مربوط به تشعشع عمود بر محور موج بر و نقطه $\frac{\beta}{k} = -1$ (یعنی $\cos\theta_n = -1$) مربوط به تشعشع عقب‌ران میباشد. و ملاحظه میشود که این سه نقطه مربوطند به هارمونیک فضای $n = -1$ در سه مثال بالا، و یا مربوطند به هارمونیک فضای $n = -1$ برای یک مجموعه‌ای آنچه در مثال بالا دیدیم ولی در سه فرکانس مختلف بالطبع میتوان بکمک رسم دیاگرام $\frac{\beta}{k}$ نظیر شکل ۲d مشخصات یک آنتن دوره‌ای را در فرکانسهای مختلف مورد بررسی قرار داد.

در مثال بالا روابطی را که مربوط به موج بر دوره‌ای نامحدود بود در مورد مجموعه‌ای بطول محدود بکار بردیم بنابراین نباید انتظار داشته باشیم که بحث ما کاملاً دقیق باشد. چنانکه در زیر خواهیم دید جهات ذکر شده برای تشعشعات در بالا فقط جهات اصلی تشعشع (Main Lobe) خواهد بود.

بررسی مجموعه‌های تشعشع کننده دوره‌ای با طول محدود :

در بالا مشاهده شد که برای هر موج بر با موج کندرو و با طول بینهایت هر هارمونیک فضا که ثابت فاز نرمالیزه آن دارای مقداری کمتر از یک باشد انرژی را بخارج تشعشع میکنید. گرچه که ممکن است برای یک موج بر این حالت مورد علاقه نباشد ولی برای یک آنتن این پدیده کاملاً مورد نظر و مطلوب میباشد، چه هدف از بکار بردن آنتن تشعشع انرژی بخارج میباشد.

در بحث کنونی برای سهولت فقط هارمونیک‌های اصلی فضا و $n = -1$ در نظر گرفته خواهند شد. چه هارمونیک اصلی نمایش حرکت موج تغذیه در روی موج بر و هارمونیک $n = -1$ نمایش موج تشعشع کننده خواهد بود. بعداً خواهیم دید که خواص تشعشی بعضی از انواع آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی فقط بکمک این دو هارمونیک فضا کاملاً قابل بررسی خواهد بود. در اینجا فرض میکنیم:

$$\frac{\beta_{-1}}{k} = -1 \quad \text{و} \quad \frac{\beta_0}{k} = 3$$

باشد طبق شکل ۳a که برای مجموعه باطول نامحدود روی محور $\frac{\beta}{k}$ رسم شده‌اند. برای این مجموعه عرض پرتو تشعشی بسیار کم (حدود صفر) یعنی بابره بینهایت خواهد بود که بکمک یک برداری عمود بر محور $\frac{\beta}{k}$ مشخص شده است. بردار خطچین مربوط به موج کندرو اصلی و بردار خط پر مربوط به هارمونیک تشعشع کننده در ناحیه مرئی میباشد.

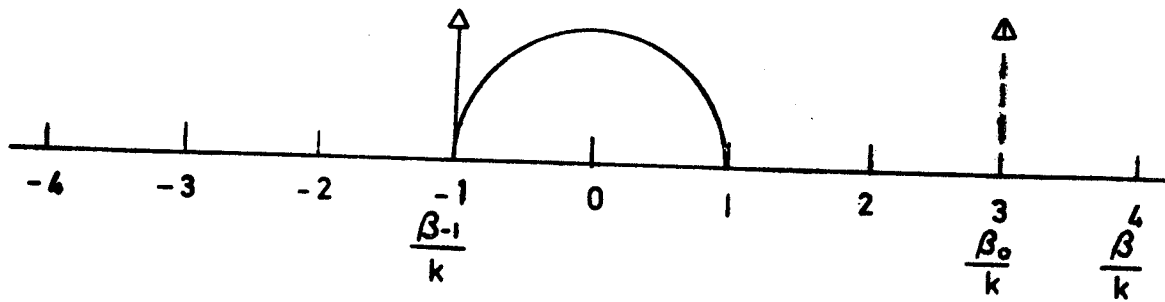
حال اگر مجموعه محدودی را در نظر بگیریم، ثابت شده است که ابعاد این مجموعه پرتو تشعشی را تغییر داده و آنرا بصورت «پوش ثابت‌های فاز» درسیآورد. حال اگر موج بر دوره‌ای با ابعاد محدود که تشعشع کننده‌های آن دارای تحریک ثابتی در تمام طول باشند در نظر بگیریم ثابت فاز نرمالیزه دارای «توزیعی» خواهد بود طبق آنچه که در شکل ۳b ملاحظه میشود. در این شکل ثابت فاز نرمالیزه موج اصلی در اطراف نقطه $\frac{\beta}{k} = 3$ توزیع شده و چون بدین ترتیب نفوذی بداخل ناحیه مرئی ندارد تشعشی از این موج حاصل نمیشود در صورتیکه برای هارمونیک $n = -1$ پوش $\frac{\beta_{-1}}{k}$ بمقدار قابل ملاحظه‌ای وارد ناحیه مرئی میشود و بنا بر این تولید تشعشع میکنند برای این هارمونیک امتداد ما کزیم پرتو تشعشی در زاویه 18.0° واقع خواهد شد. و چنانکه در این شکل دیده میشود ممکن است پوش ثابت فاز نرمالیزه‌ای که خودش در خارج ناحیه مرئی است وارد ناحیه مرئی شده و باعث تشعشع این هارمونیک فضا که در مجموعه‌های نامحدود تولید تشعشع نمی‌نمود شود. این پدیده اساس کار تعدادی از آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی است.

در مثال بالا طول مجموعه بقدر کافی بزرگ فرض شده تا هارمونیک تشعشع کننده بتواند انرژی خود را در طول موج پر تشعشع کند. در غیر این صورت مقداری از انرژی تشعشع نشده پس از برخورد بانتهای موج بر منعکس شده و باعث ایجاد پرتوی فرعی در جهت مخالف جهت قبلی میشود. بهمین ترتیب ملاحظه خواهیم کرد که در آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی که مشخصات آنتن‌ها مرتباً در طول سیستم تغییر میکند طول هرفسنت دوره‌ای عملاً کوچک خواهد بود و بالطبع امکان ایجاد تشعشعات فرعی میباشد.

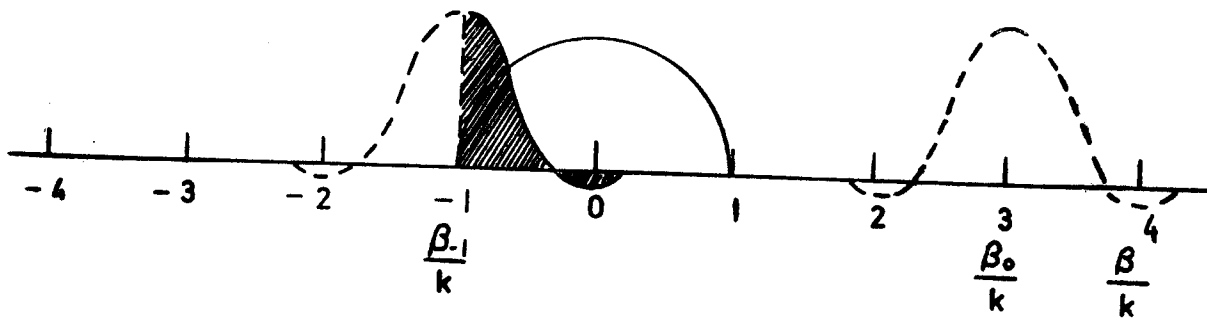
آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی:

در یکی از مقالات سابق مشخصات عمومی آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی را مورد بررسی قرار دادیم و لذا در اینجا فقط بذکر مختصری اکتفا کرده به بحث خود ادامه میدهم.

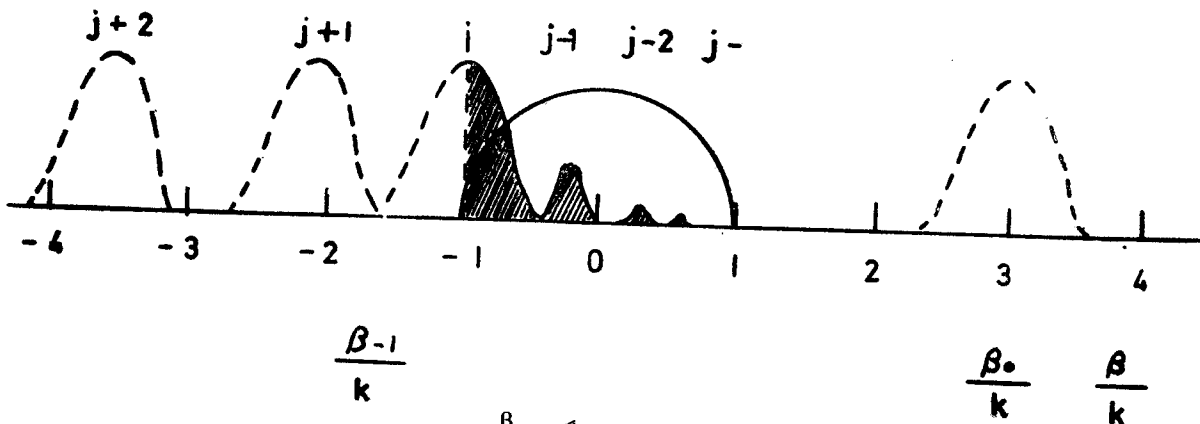
A. INFINITE UNIFORM STRUCTURE

B. FINITE UNIFORM STRUCTURE

C. LOG PERIODIC STRUCTURE

شکل ۳: دیاگرام $\frac{\beta}{k}$

یک مجموعه دوره‌ای یکنواخت مرکب از یک موج بر باموج کندرو و یکعده تشعشع کننده که بفواصل مساوی از یکدیگر قرار دارند را میتوان مرکب از یک عده «سلولهای» یکسان دانست که بدنبال یکدیگر متصل شده‌اند. بنابراین میتوان گفت که انتهای دوره‌ای لگاریتمی تشکیل شده‌اند از یکعده سلولهای مشابه که بدنبال یکدیگر بسته شده‌اند و بایک ضریب مقیاسی بایکدیگر متفاوت میباشند. بدینمنی که اگر فاصله بین آنتن شماره j و $j+1$ در آنتن دوره‌ای لگاریتمی a باشد فاصله آنتن $j+1$ از آنتن $j+2$ برابر τa خواهد

بود، که در آن τ ضریب مقیاس ثابتی است بین صفر و یک. بدینمنوال درآنتهای دوره‌ای لگاریتمی این ضریب مقیاس τ در مورد تمام ابعاد فیزیکی هرسلول آنتن بکاررفته است.

بمراجعه به رابطه $\frac{\beta n}{k}$ ، ثابت فاز نرمالیزه هارمونیکهای فضا، سلاخه میشود که در روی یک آنتن دوره‌ای لگاریتمی یک ثابت فاز مشخصی نمیتوان برای هیچکدام از هارمونیکهای فضا بدست آورده مثلاً برای $n = -1$ و برای n مربوط به هرسلول از آنتن دوره‌ای لگاریتمی مقدار متفاوتی برای $\frac{\beta-1}{k}$ از سلولهای دیگر بدست میآیند و بنابراین هرسلول این آنتن بایستی جداگانه مورد بررسی قرار گیرد چه ممکن است یک سلول آنتن بر حسب مقدار ثابت فاز خود در موقعیت تشعشعی یا غیر تشعشعی قرار داشته باشد. شکل ۳c نمایشی است از پوش ثابت های فاز برای هارمونیک فضای $n = -1$ در روی سلول z در نقطه -1 قرار داشته و مرکز پوش مربوط به سلول $z+1$ تقریباً در $z+2$ و برای سلول $z-1$ در نقطه $z+0.4$ قرار دارد، همینطور برای سلولهای دیگر. سلاخه میشود که فقط معدودی از این سلولها دارای ثابت فاز نرمالیزه‌ای در داخل و یا در نزدیکی ناحیه مرئی میباشند.

در مثال بالا (شکل ۳c) حداکثر تشعشع بوسیله سلول z ام صورت میگیرد چه ثابت فاز نرمالیزه این سلول اولین ثابت فازی است که وارد ناحیه مرئی میشود. بر اثر تابش انرژی از سلول z ام انرژی که به سلول $z-1$ ام برای تشعشع میرسد مقداری کاهش خواهد یافت. این نکته در شکل ۳c با رسم پوش ثابت های فاز بترتیب کوچک شونده در ناحیه مرئی نمایش داده شده است.

مشخصه $\frac{\beta}{k}$ رسم شده در بالا برای فرکانس معین میباشد و در حالت کلی با تغییر فرکانس تغییر میکند. برخلاف مجموعه آنتهای دوره‌ای یکنواخت (روی یک موج بر باموج کندرو) که دیدیم برای فرکانس کم رشته آنتن (یادرو واقع هارمونیک فضای $n = -1$ آن) دارای پرتو تشعشعی عقب ران میباشد که بتدریج با افزایش فرکانس این پرتو بطرف قائم بر محور رشته آنتن حرکت کرده و بالاخره بصورت جلوران در میآید. آنتها دوره‌ای لگاریتمی بر حسب فرکانس دارای پرتو تشعشعی گردنده در فضا نبوده و دارای خاصیت مخصوصی میباشد که بسیار جالب توجه است.

در اینجا قبل از بحث در این مورد ذکر چند نکته از نظر ساختمانی آنتهای دوره‌ای لگاریتمی لازم بنظر میرسد. هرسلول از این آنتها معمولاً تشکیل شده است از یک آنتن و یک طول از موج بر، که در بعضی از آنها این سلولها ممکن است کاملاً مشخص باشند و در بعضی دیگر تا حدودی درهم ادغام شده باشند. فرض بر اینست که موج بر (که آنتها روی آن نصب شده اند) مستقل از فرکانس بوده و یا لااقل خواصش بر حسب فرکانس کاملاً قابل پیش بینی باشد. ولی چنانکه میدانیم اجزاء تشعشع کننده یعنی آنتها خواصشان ممکن است بر حسب فرکانس دارای تغییرات بسیار زیاد باشد. بهرحال برای هر فرکانس مشخص فقط معدودی از تشعشع کننده‌ها بطور نسبتاً کامل تشعشع خواهند نمود. و بدین ترتیب میتوان نتیجه گرفت

که برای داشتن یک آنتن دوره‌ای لگاریتمی خوب (با پرتو عقب‌ران برای فرکانسهای باند) لازمست که ثابت فاز این سلولهای زنده (تشعشع کننده) طوری تنظیم شوند که مقدار نرمالیزه آنها در روی دیاگرام $\frac{\beta}{k}$ در نزدیکی دایره مرئی (از طرف چپ یعنی -1) قرار گیرد. موضوع مهمی که در مورد این آنتنها باقی مینماید و کنترل آی نیز مشکل میباشد، میزان کوپلاژ بین تشعشع کننده‌ها و محیط انتقال موج (یعنی موج بر) میباشد.

عملاً این میزان کوپلاژ است که باعث خوب کار کردن و یا نکردن یک آنتن دوره‌ای لگاریتمی میشود. ولی اثر نوع آنتنهای بکار برده شده و میزان کوپلاژ این آنتنها با موج بر چنانکه قبلاً هم یادآور شدیم بستگی بسیار نزدیک دارد به مقدار α و میزان تغییرات آن بر حسب فرکانس گرچه که بحث ما تا کنون به هارمونیکهای فضای $n=0$ و $n=-1$ محدود بوده است ولی بعلت ساختمان مخصوص آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی میتوان خواص تشعشعی آنها را بکمک همین دو هارمونیک فضا بخوبی مورد بررسی قرارداد. چنانکه در یکی از مقالات سابق در همین مجله در مورد رشته آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی دیدیم تغذیه این آنتنها غالباً از طرف کوچک آنتن میباشد. بدین معنی که موج تغذیه (که بوسیله موج بر انتقال میابد) از طرف سلولهای کوچکتر (بر حسب طول موج) بطرف سلولهای بزرگتر حرکت کرده و بالنتیجه در سر راه خود به ناحیه زنده آنتن رسیده و باعث تشعشع میشود. حال اگر رابطه $\frac{\beta n}{k}$ را مجدداً مورد استفاده قرار دهیم ملاحظه میکنیم برای یک فرکانس مشخص سلولهای مختلف دارای ثابت فاز نرمالیزه متفاوت میباشند. اگر برای این بررسی مقدار $\frac{\beta_0}{k}$ را مساوی 0 بگیریم برای ناحیه کوچک آنتن مقدار $\frac{\lambda}{a}$ ممکن است حدود 1 باشد. در اینصورت برای مقادیر مختلف n هیچکدام از هارمونیکهای فضا نخواهند توانست تشعشع کنند. ولی بهرحال مشاهده میکنیم که برای $n=-1$ ثابت فاز از دیگران به دایره مرئی نزدیکتر است بتدریج که موج تغذیه بطرف سلولهای بزرگتر آنتن نزدیک میشود مقدار $\frac{\lambda}{a}$ متدرجاً کوچکتر شده و تمام ثابتهای زمانی نرمالیزه بطرف ناحیه مرئی حرکت میکنند. بالطبع هارمونیک فضائی که از همه به ناحیه مرئی نزدیکتر بوده و اول بار وارد ناحیه مرئی میشود «همیشه» هارمونیک فضای مربوط به $n=-1$ میباشد که دارای پرتو عقب‌ران و بهمین علت اولین هارمونیک عقب‌ران نامیده میشود.

حال وقتی که موج تغذیه به سلولی که برای آن ثابت فاز نرمالیزه برای هارمونیک فضای $n=-1$ برابر -1 میباشد رسید این سلول شروع به تشعشع بصورت عقب‌ران (در جهت منبع تغذیه یعنی $\theta_1=180^\circ$) مینماید. در اینصورت سلولی که بلافاصله بعد از این سلول قرار دارد دارای پرتوی در جهت مایل نسبت به محور بوده و سلولهای بعدی دارای پرتوهائی در زوایای دیگر بر حسب ثابت فاز خود خواهد بود. بعلت اینکه پس از سلول تشعشع کننده اول انرژی چندانی باقی نماند که به سلولهای دیگر برسد پرتوهای فرعی ایجاد شده بر اثر این سلولها دارای دامنه کوچکتری میباشد. بکمک انتخاب صحیح پارامترهای یک آنتن دوره‌ای لگاریتمی میتوان آنتنی ساخت که سلول زنده (تشعشع کننده) آن عقب‌ران باشد و بالطبع با تغییر فرکانس

چون سلولها بیک نسبت بزرگ و کوچک شده‌اند همین وضع (پرتو عقب‌ران) برای سلول زنده جدید اتفاق خواهد افتاد و بدین ترتیب آنتنی مستقل از فرکانس با پرتوی عقب‌ران بدست می‌آید.

نتیجه :

در این بررسی مختصر ملاحظه شد که در بررسی خواص آنتن‌های دوره‌ای لگاریتمی آنتنهای دوره‌ای یکنواخت رل عمده‌ای داشته و بکمک آنها میتوان تا حدودی خواص آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی را پیش‌بینی کرد. نکته جالب این بود که ملاحظه شد در آنتنهای دوره‌ای لگاریتمی بعلا انجام تشعشع بوسیله هارمونیک فضای $\pi = -1$ عقب‌ران بودن پرتو ام‌ری کاملاً طبیعی میباشد و بهمین علت این آنتنهای به‌ارزش و اهمیت کنونی خود رسیده‌اند.